

Lov, der udkommer, begynder saaledes: Rigsdagen har vedtaget, og Vi ved Bort Samtykke Stadfæstet følgende Lov, og Indholdet af Loven er saa det, hvorom begge Tingene ere blevne enige. Nu gad jeg egentlig vidst, hvorledes man skulde faa en Lov i Stand, naar Landstinget og Folketinget have vedtaget to forstelligt lydende Lovforslag (Indenrigsministeren [Ingerslev]: Nej, saa bliver der ingen Lov). Ja, men det var kun det, jeg sagde, at saa bliver der ingen Lov, og det erkendes altsaa, at det gør der ikke. Spørgsmaalet er altsaa dette, om den højtærede Minister, naar der ikke kommer nogen Lov i Stand, vil anse sig for bemyndiget til at foretage en af de Ting, hvorom her er Spørgsmaal, i Genhold til noget, der kunde siges at være givet ham som Bemyndigelse af hvert Ting for sig. Det tror jeg nu ikke, at den højtærede Minister vil kunne gøre, men i alt Fald vil han ikke gøre det, naar han erkender, at det ikke er en lojal Opfattelse eller Forstaaelse af Folketingets Forslag. Jeg vil haabe, at den nødvendige yderligere Udskydelse af denne Sag vil give Anledning paa den ene eller den anden Maade til yderligere alvorligt at tage det Spørgsmaal op, om der ikke paa et eller andet Punkt kan spares noget, navnlig paa de Punkter, som ikke ere Genstand saa meget for teknisk kyndig Afgørelse, men hvor det kommer an paa den Slags Arbejder, hvorom ogsaa andre Personer end Teknikere og Ingeniører kunne have nogen Mening. Det kunde jo dog være muligt, at det viste sig, at der kunde spares noget, og jeg har faaet det bestemte Indtryk af Forhandlingerne og navnlig ogsaa i den sidste Tid, at det i Virkeligheden erkendes af alle Mennesker, ja selv af Landstingets Medlemmer, maaste med Undtagelse af nogle ganske enkelte, at det er fornuftigt at flytte Viborg Station, og naar Landstingets Flertal ikke desto mindre saa haardnakket modsætter sig denne Flytning, sker det af Sparommelighedshensyn, af økonomiske Hensyn, ja, jeg tager ikke i Betænkning at sige, at det er en mere end almindelig Misforståelse med Mangel paa Økonomi i Jærnbanesager, som har bragt Landstinget til at indtage den Holdning, som det har indtaget, og nu er det egentlig det ulykkelige Viborg og Viborg Amt, der kommer til at udgælde for alle de Synder, der efter Tingets Mening ere begaaede paa dette Omraade. Denne Sag skal paa en Maade være Syndebud, men som sagt, i det Øjeblik, det lykkes at vise, at der kan spares noget mere endnu ved en Flytning, kan det ogsaa være muligt, at Landstinget, netop fordi det i Virkelig-

heden anerkender, at det er fornuftigt at flytte, ogsaa vil høje sig i den Henseende for, hvad der virkelig er fornuftigt.

Indenrigsministeren (Ingerslev):

Det er jo en given Ting, at der ingen endelig Lov bliver vedtagen, naar Indstillingen vedtages som forudsat her, men at saa begge Ting desuagtet have stemt for samme Bevilling, kan der ikke være Spørgsmaal om, og der kunde jo være mange lignende Tilfælde, hvor det vilde være saa nødvendigt at komme til et Resultat, at man kunde gaa til en forventet Tillægsbevilling og være sikker paa, at Tingene vare enige om, at Udgiften skulde afholdes. Det er det, jeg tror, at man kunde gøre, men jeg har, som jeg har antydnet, ikke villet gøre det, fordi der i Folketingets Vedtagelse ikke kommer til at ligge, at man bestemt har ønsket netop den Sum udgivet; hvis det kunde lægges ind i den, tror jeg, at det var en Vej, man kunde gaa, men man har jo ønsket, at begge Spørgsmaal kunde overbejres. — Den meget ærede Ordfører siger, at Landstinget har indtaget sin Holdning, fordi man behøveder Jærnbanebestyrelsen i det hele Mangel paa Økonomi. Det er ikke her Tid og Sted for mig til at komme ind paa det Spørgsmaal, men forudsat, at jeg faar Lejlighed til igen at staa her som Minister for Jærnbannerne, skal jeg komme ind paa dette Spørgsmaal og ret alvorlig en Gang ved Lejlighed for at godtgøre, at det er en ubesøjet Behøvelse, man gør Jærnbanevesenet. Hertil skal jeg altsaa nu indskrænke mig.

Stoth: Det lader altsaa til, at denne Sag skal ende i Mar som i Fjor, altsaa med ingen Ting. Jeg vil tillade mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister i Anledning af de Udtalelser, den højtærede Indenrigsminister fremkom med, da Sagen var til den Behandling. Det vil jo selvfølgelig være de ærede Medlemmer bekendt, at naar der atter i Mar intet kommer ud af denne Sag, saa faar Amtskommunen ved Rentetabet en Udgift af 30,000 Kr. om Aaret. Jeg tror nu ikke, at den samme Eventualitet, som foresligger i Mar, vil komme til at foreligge til næste Mar; jeg tror ikke, at Aamtsraadet vil blive ved at staa ved sit Tilbud om Tilskud til Banegaardens Flytning, efter at det har lidt et saa enormt Rentetab, der ikke var forudsat fra Begyndelsen af. Det vil nemlig ikke i Længden være forvarligt for Aamtsraadets Medlemmer fra de øvrige Egne at bringe saa enormt store Ofre for en lille Del af Amtskommunens Interesser. Det er min fulde Over-